

Venezuela kunde räkna hem en seger

USA och den latinamerikanska högern misslyckades med allt i lördags. Dagen slutade med att den självutnämnde "president" Guaido bad om en militär intervention mot sitt land, nu när allt annat blev fiasko. USA-senatorn Marco Rubio är inne på samma spår. Vi kan vänta oss fler provokationer för att få en ursäkt till att gå in militärt.

Så kom då 23 februarari, det som många kallade "Dagen D", andra gladda sig där i Cucuta eller i Miami, då de trodde att "det stora ögonblicket" hade kommit när "den humanitära hjälpen" skulle föras in i Venezuela och "diktatorn" och hans Bolivarianska Revolution skulle rasa ihop som ett korthus. Det låter som dålig regi för en kalkonfilm, men det sorgligaste är att många människor runt om i världen, särskilt de som fullt och fast tror på de stora medierna, de hade fått höra och trodde att sprattelgubben Juan Guaido skulle tas emot med alla hedersbetygelser i presidenpalatset Miraflores i Caracas.

Men det som hände var att imperiet och dess allierade led nederlag på alla fronter denna dag, såväl diplomatiskt som krigiskt. De gjorde fiasko. De rådde inte på varken folket eller den legitima regeringen under Nicolas Maduro. Varken vid gränsen mot Colombia eller mot Brasilien och än mindre vid kusten. Inte heller lyckades de mobilisera dessa 600 000 (:) som Guaido utlovat och som istället denna 23 februari blev en liten grupp aggressiva och betalda våldsverkare som ställde till några få, men våldsamma, provokationer.

Det gäller incidenten med två stulna lätta pansarfordon vid bron till Cucuta, och som slutade med att några futtiga vakter, med kriminellt förflutet, gick över till fienden. Fegisarna hade kört på de avspärningar som fanns på platsen och skadat en chilensk kvinnlig fotograf och en pliktrogen venezolansk polis. Man kunde se hur Colombias polis hjälpte desertörerna när de flydde. Två av ledarna för de våldsamma protesterande är ledamoten och högermannen José Antonio Olivares och en av hans lärjungar, Vilca Fernandez, firade dådet.

Senare upprepades provokationerna när några lastbilar, med den beryktade "hjälp" försökte komma igenom. När de rullade på bron tändes de på av en grupp maskerade våldsverkare. De filmades av många journalister. Men eftersom de stora medierna är det avancerade sättet till massförgiftning av allmänheten, hittade de på en alternativ och lögnaktig historia och anklagar Venezuela för att ha startat bränderna. Värre ändå: de beskyller det Bolivarianska Nationalgardet, som fanns långt från händelserna, för dådet, som skedde på colombianskt territorium.

Det medierna inte säger är att de av Guaido, och av den colombianska polisen skyddade, köpta ligisterna, försökte dölja händelserna eftersom det inte gick som de tänkt sig. De fick inte heller betalt som avtalat. (Filmer på nätet visar vad som hände). Därför blev det slagsmål mellan en maskerad mobb och en omaskerad dito. Ledamoten Olivares fick sig en rejäl omgång av en grupp som piskade upp honom, medan de skrek till honom: "tjuvar, betala som ni lovade?".

Lika lite berättar medierna sanningen om det som hände längst ifrån den colombianska sidan av gränsbron Simon Bolivar. Där, i Venezuela, hade tusentals bolivarianska patrioter samlats för att med sina kroppar skydda sitt lands självständighet mot varje försök till en invasion. Över dem regnade det molotov-cocktails, stora stenar och skott från skjutvapen. Några av de attackerade hör till de 42 skadade, två av dem av kulor och tre med omfattande brännskador som resultat av brandbomber. På listan över sårade finns också venezolanska poliser. Liksom vid förra årets val till Konstitutionella Församlingen offrade de sig för att hindra Ivan Duques och den fascistiska opposition som Guaido representerar från att sätta sina fötter på venezolansk mark.

Ytterligare en incident inträffade när oppositionella gick över gränsövergången från Brasilien i Pacaraima, attackerade och satte en venezolansk militär lastbil i brand. Till dessa våldsamma händelser får läggas det i fredags när en grupp paramilitärer attackerade en grupp från ursprungsbefolkningen pemones.

Lördagen skulle ha resulterat i det som Donald Trump, Marco Rubio, Elliot Abrams, John Bolton och Luis Almagro kunde kalla den 'slutliga lösningen' för den så kallade socialistiska 'diktaturen'. Till dessa aktiviteter kan läggas den misslyckade konserten i Cucuta, (där mångmiljardären Richard Branson investerat ca 70 miljoner dollar till sin 'Hjälpkala', och samlat in en bråkdel av vad det kostat). Vid konserten varnade 'Puma' Rodriguez att 'snart faller de allihop i Latinamerika', (menande alla vänsterregeringar). Men det förblir en from önskan, de bet sig i tummen när det gäller Venezuela.

De klarade det inte, och de kommer inte att klara det. Det var vad man kunde se klart och tydligt denna 23e februari. De besegrades ännu en gång av ett folk som har uppfattningar och övertygelser av kamp. Ett folk som också har minne om vad som varit tidigare och de förbereder sig dag för dag för att skapa en socialistisk framtid.

....

Som sagt: 23 februari blev en ytterligare framgång för den Bolivarianska Revolutionen, för fred med social rättvisa inför det imperialistiska kriget. Men man får inte slå sig till ro när det gäller fienden. Den är våldsam och utan nåd. Det har den redan visat, och de använder vad de har för att plåga folken. Därför får vi inte sänka garden. Guaido har, nu när lördagen misslyckades, bett sina medbrottslingar om en militär intervention. Trump, som säkert kommer att lägga märke till hur odugliga dessa hans pojkar är, kommer att tänka fram nya anstormningar. Det gäller att inte vara oförsiktig, men utvärdera det som hänt hittills. De har inte kunnat besegra detta folks mod. De kommer inte att kunna att göra det heller.

Carlos Aznarez, Telesur 190224 (nedkortat)

Venezuela Bolivariana se anotó otra Venezuela Bolivariana anotó otro victoria estratégica este 23F